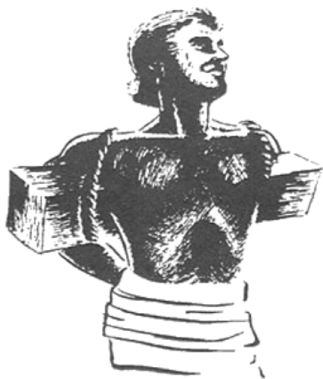

Kedves Olvasóink!

A világosság a sötétségben világít, de a sötétség nem győzi le azt.

Élünk. Néha észre sem vesszük, annyira magától értetődő az élet, néha kegyetlenül nehéznek tűnik elviselni minden percet, néha elgondolkozunk azon, miért is születtünk erre a világra. Néha boldogok vagyunk, és úgy érezzük, életünket beragyogja a napfény. Néha azt érezzük, minden borús, sőt, sötét éjszaka vesz bennünket körül, és sehogy sem találjuk a kiutat életünk nehéz helyzeteiből.

Olyan ez, mint a földbe hulló mag élete. Az elvetett apró magot eleinte teljes sötétség veszi körül, a termőföld mélyén, a napfénytől elzárva, hideg rögök között tölti napjait. Teljesen ki van szolgáltatva a körülményeknek, hiszen nem tud magának erővel vizet és tápanyagot szerezni, úgy tűnik, jövője a környezetén múlik. Viszont a legapróbb magba is bele van kódolva az élet, a kitartás, a küzdelem a növekedésért. Csepről csepre gyűjti össze a hozzá érkező vizet és szabadítja fel a tápanyagokat, majd elindul belőle egy kis hajtás a földfelszín felé, és egyszer csak áttöri a sötétséget. Kiér a napfényre, ahol

kibonthatja leveleit, és életerőt gyűjthet a napsugarakból, a levelein megbúvó esőcseppekből. Növekszik és erősödik, majd apró rügyeket növeszt, virágba borul és végül megjelennek rajta a termések, amik tovább adják az életet.

Az élet körforgása minden élőben jelen van, nem csak fizikálisan, testileg, hanem a lelkünkben is. Lehetünk bármilyen sötét és nehéz helyzetben, az élet belénk írta a maga alaptörvényét. Hiába kilátástalanok a körülmények, a legnagyobb kincsünket, a legértékesebb tulajdonságunkat, azt, hogy élünk, nem veszíthetjük el! Nézzünk körül és lássuk meg azokat az apró dolgokat, amik táplálnak és erőt adnak, ahogyan a földbe hullott mag is magába szívja a parányi vízcseppeket, amik elcsordogálnak körülötte. Nézzünk körül és lássuk meg, hol van élet, hol van előrehaladás, fejlődés! Higgyünk az élet győzelmében, a jövőnkben, a saját életünk növekedésében és kibontakozásában! Lehet, hogy most sötét van, és nem látszódik az éltető napfény, de az élet napról napra tud növekedni bennünk, és egyszer majd mi is kijutunk a napfényre, a világosságra.

Októberi imaszándékunk

*Add Uram, hogy a
mennyei kincsek felé
törekedjünk!*

Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a moly és a rozsdá megemészti, és ahol a tolvajok betörnek, és ellopják, hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsdá nem emészti meg, és ahol a tolvajok sem törnek be, és nem lopják el. Mert ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is. (Mt 6,19-21)

Szentírás – A legjobb könyv, amit valaha olvastam!

Sok hülyeséget elkövettem életemben, ezek közül az egyik - ha nem a legnagyobb - az volt, amikor a Bibliát, másként a Szentírást elkezdtem olvasni az elejétől kezdve folyamatosan. Az első pár oldal még érdekes volt, ám ahogy haladtam előre, egyre rémisztőbbé vált, mert az a vastag könyv csak nem akart fogyni, és arra gondoltam, mikor fogok ennek a végére érni, vagy legalább oda, ahol az a Jézus nevű alak megjelenik. Hallottam, Ő majd sok csodát tesz. Igen ám, de mikor érek én el odáig, miközben itt a most olvasott részben halomra gyilkolják egymást a szereplők, mint egy rossz krimiben, vagy olyan unalmas részek vannak, hogy mennyi edényt, tálat és más eszközt hogyan kell tárolni, vagy ki kinek a kije, ijesztő rokonsági felsorolások. Na ebből elég! Megállapítottam (mert azt hittem nagyon okos vagyok, mindent tudok), hogy a Biblia olvashatatlan és értelmetlen könyv. Ebben maradtam hosszú évekig.

Aztán egyszer kezembe került egy táblázat, amiben a Biblia ol-

vasása kétéves időtartamra volt felosztva, és nem egymás után következtek a részek, mint a könyvben, hanem össze-vissza, vagy legalábbis nekem akkor még úgy tűnt. Kíváncsi ember lévén megnéztem, és elhatároztam, na ezt kipróbálom! Az egy napra eső olvasási mennyiség elfogadhatónak tűnt, így munka mellett is szakítottam időt arra, hogy egyszer végigolvassam a Szentírást.

Mint kiderült, nem az Ószövetséggel, hanem egy Újszövetségben lévő résszel kezdődött az első napi adag, és pár napig az folytatódott. Tehát akaratomon kívül ott kezdhettem, ahová régebben el se jutottam, hiszen akkor még nem tudtam, ezt a könyvet lehet csak úgy olvasni, főgom, kinyitom bárhol, és elolvasok belőle pár sort, vagy akár 1-2 oldalt is egyszerre. Most ezt történt, és kimondottan érdekesnek találtam. Már aznap vártam, hogy másnap folytathassam az olvasást.

Aztán az is kiderült, milyen szoros összefüggés van a régi és

az új szövetség között, a régi már komoly utalásokat tesz Jézusra, előre leírva szinte milyen csodákat fog tenni. Ami azonban a legjobban megdöbbsentett, hogy például az Ószövetség olyan bölcsességekre is tanít, amit a mindennapi életben most is tudok alkalmazni, sőt, jól teszem, ha azokat figyelembe véve cselekszem. Megtanított gazdálkodni az anyagi javakkal, így a pénzzel, méltó módon bánni embertársaimmal, és rávett az imára, mert megtanította nekem, hogy Istent érdemes szeretni.

Am mindez semmi volt ahhoz képest, hogy az Újszövetség Jézusa megmutatta és ma is minden nap megmutatja, hogy az élet igazi értelme: szeretni embertársainkat! Eddig arra vártam, az lesz a könyv legfőbb tanítása, szeressem Istent, és ez is benne van, erre is tanít, ám az a végső következtetése és tanítása: Ha nem szeretem embertársaimat, Istent se szeretem!

Tapasztalatból mondom most: Érdemes mindenkinek elolvasni a Bibliát!

Hiszem, hogy Isten minden egyes embert nagyon szeret. Nincs olyan ember, akár bűnös, akár igaz, akiért Jézus ne vállalta volna a kereszthalált. Csodálatos élmény volt, amikor először rádöbbsentem arra, hogy ha egyedül én éltem volna a Földön, Krisztus akkor is meghalt volna értem a kereszten.

Nem Isten érzései változnak irántunk, inkább a mi szeretetünk

nővekedhet, válhat tudatosabbá azután, hogy az elveszettség fájdalma után megtapasztaljuk az Ő irgalmas szeretetét, ahogy egy betegség után az egészségünket jobban tudjuk értékelni, nagyobb kinccsé válik számunkra, míg meg nem tapasztaltuk a hiányát.

Egy kapcsolat jelentősége is sokszor felértékelődik, ha sok küzdelem után újra egymásra találunk. Persze az lenne jó, ha

nem kerülne sor „tékozló történetekre”, nem ezektől leszünk kedvesek Isten számára.

A bűn mindig sebet ejt a szereteten, fájdalmat okozunk vele másoknak, vagy akár magunknak is: ha a vágy, az öröm nem tiszta, szenvedés követi.

Böjte Csaba OFM

(Forrás: Böjte Csaba OFM: Mindennapi hitvallás, Szent Ferenc Alapítvány, Déva, 2013. - Közzétéve a Szerző engedélyével, melyet ezúton is hálásan köszönünk!)

Mi fér egy borítékba?

Bemutakozás, érdekességek a börtönéletről, képek, versek, könyv- és filmajánló, zenék, rejtvények, egy sakkparti lépései, egy élettörténet, utazás egy érzelmi hullámvasúton, nevetés, sírás, kérdések Istenről és a válásról, tartalmas gondolatok, nyitottság, őszinteség, barátság, szeretet --- megannyi ajándék-ként érkezik a börtönből feladott borítékokban több mint fél éve a Mécses levelezőszolgálatán keresztül.

Ismerkedés egy családdal – ismerkedés magammal.

A börtönbe érkező boríték telis-tele gyermeki bájjal, felnőtt kedvességgel és valódi bizalommal irányomba. Könyvek, cikkek, életképek, kirándulás, sport... és megannyi morzsája egy őszinte emberi kapcsolatnak: öröm, néha egy kis bánat, meg az a bicikli, ami olykor ledobja a láncot.

Miért is jelentkeztem a kapcsolat nélküli fogvatartottak számára szervezett levelezésre? Ferenc pápa régóta sürget az irgalmasságra, de vajon hogy valósíthatja ezt meg egy négygyerekes anyuka? Levelezni talán én is tudok - gondoltam, mikor megláttam a Mécses felhívását. Ezt igazán lehet akár gyerekek mellett is! Aztán kiderült, hogy a férjemmel és a gyerekekkel együtt is lehet! Már az egész család együtt lesi a postálását, alig várjuk a következő levelet, amiben mindenki talál valamit, ami neki szól, ami őt érdekli.

Mit jelent nektek ez a levelezés? - kérdeztem a gyerekeket.

- *Nagyon sok örömet, izgalmat (hogy mikor jön már a le-*

vél), egy megértő barátot, aki lélekben mindig itt van velünk, akivel meg tudjuk osztani a gondolatainkat, és megtanuljuk jobban értékelni a belső értékeket – válaszolták.

„Új parancsot adok nektek, hogy szeressétek egymást; ahogy én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Arról ismeri meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, ha szeretettel vagytok egymás iránt.” (Jn 13,34-35)

Mit jelent nekünk ez a levelezés? – kérdeztem magamat és a férjemet.

- *Nekünk is egy barátot jelent, akihez miközben közelebb jutunk, egyszerre közelebb jutunk egymáshoz is, a barátainkhoz is, akiknek róla beszélünk, sőt Istenhez is. Megtapasztaljuk, hogy amire Ferenc pápán keresztül Jézus hív bennünket, az milyen csodálatos út, mennyi örömet és ajándékot rejt számunkra is! Az élővé váló evangéliumot jelenti.*

És nekem itt a börtönben mit jelent ez a levelezés?

- **Ha egy szóval kellene válaszolnom, akkor ezt mondanám: Mindent! Hiszen ez a kapcsolat felrázott a magányos búskomorságomból; tudatosította bennem, hogy van élet a rácsok mögött is; visszaadta a levélváltás – levélírás örömét; és vezet engem egy olyan úton, amire eddig a hitetlenségem és a bűntudatom miatt nem léphettem.**

A levelezőtársakat „Isten uja” választja ki egymásnak. Mi nagyon hálásak vagyunk Istennek, hogy pont Zsoltot szemelte ki nekünk! Megismerve az emberiségét, a lelki értékeit bepillantást nyertünk abba, hogyan tekinthet Isten mindannyiunkra végtelen szeretettel. Akiknek mesélek a levelezésről, azok általában azt gondolják, ez megrázó, elborzasztó, szomorú feladat. Persze szívszorító, megindító pillanatai is vannak, de ezek által is válik szemléletformálónak, megerősítővé, és mindez felemelő, és csodálatosan szép. A beszélgetéseink sokszor gazdagabbak és mélyebbek, mint a kinti kapcsolatainkban, akár a családukban, akár a közösségeinkben. Fontos része lett az életünknek, jobb irányba fordít, megváltoztat minket.

A levelezőtársi szolgálat fenntartásáért igazi hálával vagyok a Mécses Szeretetszolgálat iránt. Enélkül nem jöhetett volna létre ez a csodálatos kapcsolat, nem érezhetném, nem viszonzhatnám hat ember szeretetét.

Amikor feladom a leveleinkkel tömött borítékot, és nézem a postáskisasszonyt, aki méri a súlyát, arra gondolok, hogy az igazi értékét, a sok szeretetet, amit belepakoltunk, nem tudja megmérni, talán el sem tudja képzelni... mi minden fér egy borítékba.

Kati&Jocó&Zsolt

Az ember életútját végigkísérik különböző időszakok és ezeknek a váltakozásai, gondoljunk csak gyermekkorunk, vagy ifjúságunk időszakára... Életünk különböző időszakaival kapcsolatban az ószövetségi Jób könyvének egyik mondanivalójára szeretném felhívni a figyelmet.

Jóbot a mai szóhasználatnál élve tehetős embernek ismerhetjük meg a könyv leírása alapján. A korabeli kultúrához, életvitelhez igazodva legeltető állattartással, gazdálkodással foglalkozik, az Isten áldásaiban bővelkedik, népes családjával, gyermekeivel él és tetemes vagyonnal rendelkezik. Mélyen gyökerező hit és Isten előtti kedvesség jellemzi életének ebben az IDŐSZAK-ában. Éppen ebből kifolyólag következik be egy változás az életében, ahol próbák sorozatát kell kiállnia. Elveszíti gyermekeit, vagyonát és egészségét is. Rendkívüli megpróbáltatások közepette, hosszú-hosszú szenvedése ellenére sem mond le Isten iránti szeretetéről, és elkötelezettségéről. Ezen másik IDŐSZAK-ban - ahol beteg, magányos és szegény - sem roskad meg a hitben, és dicséri Teremtőjét, aki megáldja Jóbot hűségéért és kitartásáért: „Az Úr jobbra fordította Jób sorsát mivel imádkozott barátaiért, és amiye csak volt Jóbnak, azt megkéserezte.

IMPRESSZUM

Kiadja a Mécses Szeretetszolgálat
Magyar Börtönpasztorációs Társaság
Felelős kiadó: Vagner Mihály
2600 Vác, Migazzi Kristóf tér 1.
mecseshp@gmail.com
mecsesh.vaciegyhazmegye.hu

Jób életének következő szakaszát az Úr jobban megáldotta, mint a korábbi.” (Jób 42,10;12) Életének ebben az új IDŐSZAK-ában még inkább megáldotta az Isten, mint azok előtt, hisz újra gyermekei születtek és ismét tetemes vagyonra tett szert, továbbá visszanyerte egészségét is.

Jób történetének legfontosabb mondanivalója, amiről nem szabad megfeledkeznünk, hogy Jób a megpróbáltatások ellenére mindvégig kitart a hitben és dicséri Istent. Tudja, hogy a földi áldások mind Tőle származnak, ajándékozó szeretetből adja az embernek. Határozott megállapításokat tesz Isten korlátlan hatalmáról és nagyságáról is.

Jób példájához hasonlóan a mi életünk hullámvölgynek tekinthető IDŐSZAK-a a szabadságvesztés büntetése. Nagymértékben

megfosztanak családi és egyéb kapcsolatainktól, helyváltotatási szabadságunktól, és egy adott (meghatározott) társaságban kell tölteni mindennapjainkat. Mindez megterhelő és fájdalmas lehet számunkra. Kérjük Jézus Urunk segítségét az elviseléséhez! Ne törjünk meg, ne adjuk fel, higgyünk abban, hogy számunkra is elérkezik majd egy új IDŐSZAK! Azt se felejtjük el, hogy várhatóan egyszer letelik majd büntetésünk!

Jóbot jó példaként állítsuk magunk elé és a Szentírás szavait is, mely szerint „mindent Isten dicsőségére tegyetek”, és egészen biztosan eljön számunkra is egy boldogabb, szebb IDŐSZAK. Bízunk Isten megbocsátó kegyelmében és szeretetében!

Á

mecsesh.vaciegyhazmegye.hu

Novemberi imaszándékunk

Segíts Uram megbocsátani embertársainknak!

Szeressétek inkább ellenségeiteket: tegyetek jót, adjatok kölcsön, és semmi viszonzást ne várjatok. Így nagy jutalomban részesültök, a Magasságosnak lesztek a fiai, hisz ő is jó a hálátlanokhoz és a gonoszokhoz. Legyetek hát irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas. Ne mondjatok ítéletet senki fölött, s akkor fölöttetek sem ítéleznek. Ne ítéljetek el senkit, s akkor benneteket sem ítélnék el. Bocsássatok meg, és nektek is megbocsátanak. Adjatok, és akkor ti is kaptok. (Lk 6, 35-38)

